

[Anton Simonsen.]

maalet er, om ikke der kunde sættes ind for en bedre Udnyttelse af disse Arealer ved Beplantning med Frugttræer, hvor Jordbunden og Forholdene i det hele taget egner sig dertil, eventuelt ved Beplantning af mere skønhedsmæssig Art, og endvidere Dyrkning af Havesager paa de Arealer, der egner sig dertil. Det vil gøre Rejserne paa de danske Statsbaner skønnere. Man opdager, naar man rejser, at der er en væsentlig Forskel paa at rejse i Jylland og paa Sjælland; det er mere tillukkende, hvad man ser paa Arealerne langs Banen her paa Sjælland. Jeg vil gerne henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa disse Spørgsmaal.

Dernæst vil jeg gerne omtale et Forhold, som har Tilknytning til Undervisningsministeriet. Det drejer sig om Rigshospitalet. Rigshospitalet er, hvad Instrumentarium og Læger angaar, meget højtstaaende, og der er ingen Tvivl om, at der ydes det bedste, der efter menneskelige Evner og Viden kan ydes. Men saa er det ogsaa uforvarligt, at Staten ikke gør noget alvorligt for at fremskaffe bedre Sygestuer ved at ombygge Pavillonerne og indrette mindre Stuer i Stedet for de store Stuer, hvor der ligger omkring 30 Patienter og ofte flere. Naar der ligger saa mange Patienter paa en stor Stue, vil de meget svage, der daarligt kan taale Uro, faa den Ro forstyrret, de gerne skulde have, idet der paa samme Stue baade er meget svage Patienter, mindre svage og oppegaaende Patienter. Disse Forhold kan naturligvis ikke være særlig tillukkende for de meget syge Patienter.

Og der er et andet Forhold, som jeg ogsaa gerne vil nævne lidt om; jeg har selv gjort nogle Erfaringer derom. Det drejer sig om Opvarmningen af Rigshospitalet. Saa vidt jeg husker, fyres der normalt først omkring 1. December, men i Fjor blev der nu først fyret langt hen i December, og de Patienter, hvis Helbredelse er saa langt fremme, at de kan være oppe og faa Lov til at gaa paa Toiletterne, er ofte næsten underkastet en Tortur, fordi der er isnende koldt derude, hvad der ofte paafører dem Forkølelse; det er i hvert Fald en Kendsgerning, at det ofte er sket. Naturligvis vil man sige, at det er af Sparsommelighedshensyn, man ikke fyrer tidligere paa Efteraaret og ikke fyrer op paa Toiletterne, men dette Sparsommelighedshensyn burde man alligevel ikke fæstne sig for stærkt ved. Det er dog en Kendsgerning, at paa andre Hospitaller, som jeg har Forbindelse med, finder

man ikke dette Forhold, at Patienterne skal gaa oppe og paadrage sig en Forkølelse. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa disse Forhold; det vil være meget gavnligt at faa dem ændret.

Det ærede Medlem Hr. P. D. Jensen har omtalt det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Insinuation mod Husmændene og Husmandsbevægelsen. Jeg vil gerne sige et Par Ord om den Udtalelse, som det ærede Medlem fremsatte i Forbindelse med Smørprisen og Prisforhøjelsen paa Landbrugets Produkter, som Husmandsbevægelsen i Almindelighed og af Samfundshensyn gik imod. Husmandsbrugene har naturligvis ingen Interesse i Dyrtid, og naar det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vil fremdrage en enkelt Gren af Landbrugets Bedrift og sige, at den ikke er lønnende, maa jeg gøre opmærksom paa, at det er meget vanskeligt, ogsaa for det ærede Medlem, at anstille den Slags Betragtninger. Forholdet er nemlig dette, at Landbruget selv er Herre over Priserne paa de Raaprodukter, som bruges til Fremstilling af de forædlede Landbrugsvarer, og i Øjeblikket fastsætter dem meget højt. Tænk bare paa, at i Fjor kostede 1 kg Halm 30 Øre og i mange Tilfælde op til 40 Øre, og saaledes laa Priserne paa Raastofprodukterne himmelhøjt paa mange forskellige Omraader. Saa er det naturligt, at det ikke bliver saa let at faa Balance i Forholdene. Men man er selv Herre over det, og det maa være en Op-gave for de landøkonomiske Foreninger at sørge for, at Landmændene ikke indbyrdes udbytter hinanden i saa stor Udstrækning, som det egentlig er Tilfældet.

Naturligvis var Høsten i Fjor daarligere og medvirkede derved til, at disse Priser blev store; men selv i Aar, hvor der er en god Høst, ogsaa af Rodfrugter, handles der i Øjeblikket med Kaaer til 2½ Kr. Tønden og med andre Foderroer til omkring 4 Kr. pr. Tønde, og saa er det klart, at Raastofprodukterne bliver dyre, saa der bliver mindre Avance paa Smørprisen. Men Professor L. Hansen-Larsen siger, at med den nuværende Smørpris kan en Tønde Korn udbringes til 54 Kr., ved altsaa at lade den gaa igennem Malkekørne, og saa ser det dog ikke saa galt ud. Men vi er fra Husmandsbevægelsens Side af den Opfattelse, at det tjener ikke nogen, heller ikke andre Kredse af Landbruget, at faa himmelhøje Priser paa de Livsfor-nødenheder, vi nødvendigvis skal have.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udtalelse om Juletræshusmændene skulde jo gælde Husmandsbevægelsen og